

סקיצות

תל-אבי-ביזת

ב. סרכנו

במרוצת עדרי הרחוב,

בענן כבד נגלה לי

ראש פזול, כחל צהוב,

כשדבר מרק שנאלי.

כובעו שמוט לשמאל

וזקנו פורץ ימנה,

זוג רגלים פטחול

ונידים פטורבינה...

המראה נושן ישן,

הן זכרתי, הן הבנתי —

פך מדחיר את דון קישאן

הדמיון הרוסינאנטי,

מגדלינו ממריאים,

עיר פורחת האוירה!

מגרשינו פוריים —

מיל אחד מצמיח לירה!

השעה פעת חמה,

מי ידאג למחרתום?..

אם תקלה האדמה

נסרסר את השמים!

הלצה, הלצה, רסן שלח,

יתעופף הסוס, ידבר לו...

זו פרוסקריטי שלך,

פלטמינה מונסקרלו!